Redacțiunea, Administrațiunea, și Tipografia
Brașov, piața mare Nr. 30.

Scrisori nefrancate nu se primesc. — Manuscripte nu se retrimet,

INSERATE se primesc la Administrațiune în Brașov și la următórele Birouri de anunciuri: în Viena: *M. Dukes, Heinrich Schalek, Rudolf Mosse, A. Oppeliks* Nachfolger; *Anton Oppelik, J. Danneucr*, în Budapesta: *A. V. Goldbergerg, Eckstein Bernat*; în Bucuresci: *Agence Havas*, Succursale de Roumanie; în Hamburg: *Karolyi & Liebmann.*

Prețul inserțiunilor: o seriă garmond pe o colónă 6 cr. și 30 cr. timbru pentru o publicare. Publicări mai dese după tarifă și învoială.

Reclame pe pagina a 3-a o seriă 10 cr. seu 30 bani.

GAZETA TRANSILVANIEI

ANUL LIX.

„Gazeta" iese în fiă-care di.

Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 12 fl., pe șese luni 6 fl., pe trei luni 3 fl.
N-rii de Dumineca 2 fl. pe an.

Pentru România si străinătate:
Pe un an 40 franci, pe șése luni 20 fr., pe trei luni 10 fr. N-rii de Duminecă 8 franci. Se prenumără la tóte oficiele poștale din întru și din afară și la dd. colectori.

Abonamentul pentru Brasov
administrațiunea, piața mare, Târgul Inului Nr. 30 etagiu I.: pe un an 10 fl., pe șése luni 5 fl., pe trei luni 2 fl. 50 cr. Cu dusul în casă: Pe un an 12 fl., pe 6 luni 6 fl., pe trei luni 3 fl. Un esemplar 5 cr. v. a. séu 15 bani. Atât abonamentele cât și inserțiunile sunt a se plăti înainte.

Nr. 191. Brașov, Vinerĭ-Sâmbătă, 31 August (12 Septemvre) 1896.

Țarul cel tăcut.

Un diplomat rusesc, despre care scirea venită dela Belgrad spune, că se numĕră între cei mai distinșĭ diplomațĭ ai Rusiei, a făcut nisce importante declarațiunĭ cu privire la Țarul.

Țarul, ḑise el, e om tăcut, gânditor, amicabil, cu înclinărĭ idealiste, dér serios. Nu-i plac frasele. Cu tóte acestea toasturile sale sunt sincere și amicabile. Insĕmnătate politică nu au și nicĭ că voesce sĕ li-o dea. Se înșélă aceia, carĭ cred, că călĕtoria lui Nicolae II ar avé o însĕmnătate politică, și că cu privire la resolvarea cestiunei orientale s'ar fi stabilit ceva, fiă în orĭ și ce chip.

Visitând Țarul pe cei mai puternicĭ doi domnitorĭ ai triplei alianțe, și tot-odată și Francia, dovedesce printr'asta tocmai, că voesce pacea, căcĭ nicăirĭ rĕsboiul nu e dorit. Acésta-i singura însĕmnătate politică a visitei Țarului, ḑise diplomatul din vorbă.

Cât pentru călĕtoria la Paris, va fi, adauge el, mare desamăgirea Francesilor, décă ei aștéptă dela visita Țarului îndestulirea poftelor de revanșă. Nu trebue uitat, ce-i drept, că raporturile cu Parisul fiind mai amicabile, acésta póte sĕ facă, ca visita din Paris sĕ fiă mai căldurósă, mai cordială, dér peste acésta e zadarnică orĭ-ce combinațiă.

Vederile acestea ale diplomatului rusesc sunt în total vederile adoptate și de cei din Berlin. Și cu mult mai mare avênt și însuflețire, decât a putut'o face amintitul diplomat, a declarat împĕratul Wilhelm II în toastul sĕu dela Görlitz, că convingerea lui este, că „stăpânul celei mai puternice oștirĭ" voesce sĕ-șĭ întrebuințeze trupele sale numai în serviciul culturei și în scutul păcei, și că în deplină înțelegere cu domnitorul Germaniei, el voesce sĕ unéscă tóte popórele din Europa pe temeiul intereselor generale, pentru apĕrarea celor mai sfinte bunurĭ.

Are dreptate diplomatul rus și când afirmă, că Țarul Nicolae II nu ḑice mai mult, decât gândesce, simte și are de gând sĕ facă. Astfel la întêlnirea din Breslau, în toastul sĕu împĕratul Germaniei a făcut cu însuflețire amintire de frățietatea de arme germano-ruséscă dela începutul veacului acestuia. Dér Țarul în rĕspunsul sĕu a rĕmas înbumbat de sus până jos și a tăcut cu desĕvîrșire asupra acestei părțĭ a toastului lui Wilhelm II. Amiciția cu Francia nu iértă, ca suveranul Rusiei sĕ reînoéscă acele amintirĭ. Dér el nicĭ n'a voit sĕ facă politică prin toastele, ce le-a ținut la Viena și la Berlin.

Póte că Nicolae II va face puțină politică sentimentală la Paris prin aceea, că le va vorbi aliaților sĕi cu mai mare căldură și cordialitate, cum ḑise diplomatul rus. Și atuncĭ însĕ în fond nu va ḑice nimic, ce ar puté sĕ lase a se zări trăsurile cele marĭ ale viitórei politice rusescĭ.

Vom fi tot așa de înțelepțĭ după încheiarea visitelor împĕrătescĭ, ca și acum. Numai atâta vedem încă de aḑĭ cu claritate. Se grupéză tot mai strîns puterile din amêndouĕ alianțele. De-ocamdată însĕ atât tripla alianță, cât și dupla alianță ruso-francesă se declară cu vioiciune pentru marele probleme ale culturei și ale păcei europene, ceea ce vré sĕ ḑică, că nu află încă oportun rĕsboiul, pe care nicĭ unii, nicĭ alții nu cutéză a-l începe.

O ciocnire de vorbe.

D-l I. Slavicĭ, în articolul sĕu din „Gazeta" dela Bucurescĭ din 24 August curent întitulat *„gruparea mocionistă"*, tinḑênd a arăta nisce lucrurĭ isbitóre ce s'ar fi petrecut la Lugoșiu, ne oferă un model de stil, despre care de mult a ḑis Buffon, că nimic nu întunecă lumina, ce trebue sĕ se rĕspândéscă într'o scriere, ca scânteile, ce se produc cu *sîla*, **ciocnind vorbele unele cu altele,** carĭ în adevĕr ne iau ochii pentr'un minut, dér carĭ ne lasă numai-de-cât în întunerec.

Și acéstă *ciocnire a vorbelor* o găsim în tóte scrierile politice ale lui Slavicĭ, pentru-că el n'a fost nicĭodată stăpân pe subiectul ce șĭ a propus a-l descrie și n'a avut nicĭodată convingerĭ statornice și intransigente, care sĕ formeze un lanț continuu în viéța lui publică.

De aceea scrierile lui sunt fără legătură, fără gândire și fără idei fundamentale și nu presintă altă valóre, decât înlesnirea în deprinderea de-a grămădi cuvinte, carĭ se **ciocnesc** ca douĕ trenurĭ góle de mărfurĭ.

Privițĭ la frasele ce vĕ înfățișez și sunt sigur că-mĭ vețĭ da dreptate în ceea-ce privesce *ciocnirea vorbelor* înșirate de d-l Slavicĭ fără nicĭ un **„rost"**.

„Convingerea nóstră, ḑice d-l Slavicĭ, e că nu e rĕu sĕ se facă gruparea acésta".

„Décă nu era decĭ rĕu sĕ se facă, e bine că s'a făcut".

Auḑĭ-auḑĭ! apoi nu-i asta o *ciocnire de vorbe* că adecă: „ce e bine, nu e rĕu și ce e rĕu, nu e bine"?

Poftițĭ acum și alegețĭ, décă e bine, séu décă e rĕu, că s'a făcut gruparea?!

„Vorba e numaĭ sĕ fiă știut pretutindenĭ, — urméză oracolul dela Măgurele, — care e **rostul** acestei grupărĭ?"

Rostul acestei grupărĭ, rĕspunde tot augurul, nu e altul, decât că Românii ar voi sĕ se abată dela politica lor *tradițională imperialistă*, „pornind pe căi nouĕ, care sĕ-i ducă la succese", și pentru a invedera erórea în care s'ar afla gruparea, d-l Slavicĭ ḑice:

„E hotărît rostul Românilor în actuala situațiune generală, și nicĭ de dragul d-lui Dr. A. Mocsonyi, nicĭ de dragul d-lui P. Cosma, n'are sĕ se schimbe rostul acesta".

Cu alte cuvinte în creerii augurului bășbăie tot felul de vederĭ, carĭ îl fac sĕ crédă, că Românul nu va puté sĕ schimbe „rostul acesta", care îl duce pe Aurel Ciato la temniță și care refusă primirea lui Pația în același loc, pentru cuvêntul, că temnițele unguresci sunt prea îndesate cu Românĭ și astfel fiind, nu mai sunt locurĭ vacante.

Apoi nu e acésta a doua *ciocnire de vorbe*, care séměnă ca ou cu ou cu povestea „cocoșului roșu"?!

Urméză acum a *treia ciocnire de vorbe*, care e cea mai puternică încât sgudue și pe *mașiniștiĭ* „cu caracter național", Brote, Lucaciu și Mangra, rostind augurul următórele:

„Ne vom bucura decĭ cu toțiĭ, décă cei concentrațĭ împrejurul d-lui Dr. A. Mocsonyi vor sci sĕ profite de acéstă situațiune, care e cea mai priinciósă din tóte pe câte le-am avut în secolul acesta, și vor sci sĕ culégă pentru *Românĭ ródele ostenelelor nóstre.* Cuvinte de a ne bucura vom avé însĕ și décă ei nu vor sci orĭ nu vor voi sĕ profite de situațiune, ci vor ține sĕ *sperie Impĕrații!*"

Așĭ oferi cu plăcere un premiu, și anume portretul d-lui Slavicĭ, aceluia, care va fi în stare sĕ-mĭ esplice acéstă enigmă cuprinsă în periodul de mai sus, că *„situațiunea actuală ar fi cea mai priinciósă pentru Românĭ ca sĕ culégă ródele ostenelelor d-lui Slavicĭ & Comp."*

Vine acum a *patra ciocnire*, care a înspăimêntat pe toțĭ cetitorii, vĕḑênd cum se denunță în mod tendențios adunarea unei societățĭ literare, care n'are a face nimic cu politica și care trebue sĕ sufere fără sĕ se pótă apĕra când Slavicĭ, o lovesce în următorul mod:

„Sgomotósa manifestațiune dela Lugoșiu n'a fost lucru cu minte tocmai în timpul, când în Macedonia, în Creta și la Constantinopol se măcelăresc ómenii, ér în România se fac pregătirĭ pentru primirea împĕratului Francisc Iosif."

FOILETONUL „GAZ. TRANS."

Civilisația Egiptului.

(Urmare.)

A doua scrisóre este rĕspunsul aceluiașĭ scrib Pentaur către Ameneman, prin care confirmă trimiterea lucrurilor cerute.

Cele spuse în acéstă scrisóra, sunt cu deosebire interesante:

„Scribul Pentaur, pentru a satisface „inima stăpânului sĕu, șeful archivelor te-„saurului regal, Ameneman. Asta se trimite „spre a face cunoscut stăpânului meu, gri-„jele aduse în buna și absolut perfecta „esecutare a ordinelor ce mi-a dat stăpânul „meu. Óre acésta nu s'a făcut pentru a „se bucura inima sa? Casa stăpânului meu „este în bună stare; servitorii sĕi sunt în „bună stare; vitele sale, care sunt la câmp, „sunt în bună stare; boii, care sunt în „staul, sunt în bună stare; ei 'șĭ mănâncă „nutrețul în fiă-care ḑi, când păzitorii le „aduc. Caii stăpânului meu sunt în bună „stare. Rĕndașii le aduc în fiă-care ḑi nu-„treț. Eu le măsor în fiă-care ḑi nutrețul „și le prepar uleiul pentru provizia lunii. „Șefii ergheliilor îĭ fac sĕ galopeze la fiă-„care ḑece ḑile.

„S'a început secerișul grâului de pe „moșiile Majestățeĭ Sale, carĭ sunt sub di-„recțiunea stăpânului meu; se află în per-„fectă stare și excelentă situație. Eu în-„scriu asinii și grâul ce trebue sĕ fiă se-„cerat în fiă-care ḑi; fac sĕ se transporte „de aceștia (de asinĭ) și pregătesc bătaia „ariilor. Veghez ca sĕ fiă gata secerătorii „asinii și trei sute de rații. Dér la miezul „ḑilei spicele nu sunt arḑătóre? Toțĭ se-„cerătorĭ se dau la o parte, (odihnă).

„Dau în fiă-care ḑi pâinĭ la ómenii „ocupațĭ cu seceratul; fac sĕ li-se prepare „uleiul de trei orĭ pe lună. A făcut óre „vre-unul dintr'înșĭ un raport stăpânului „meu cu privire la pâinĭ și la uleiu? Eu „îĭ administrez într'un mod perfect și iată „că acésta este adresată stăpânului meu, „pentru ca el sĕ scie...

Acestea tóte sĕ petreceau în Egipt acum cincĭ mii de anĭ și mai bine.

Sub regii din dinastia IV Egiptul atinsese deja un grad de civilisație, capabil de a produce invidia popórelor vecine mai cu sémă a celor din Asia.

Țéra era acoperită cu orașe imense, unde furnica o populațiă numĕrósă și activă; ér jur împrejur, la depărtărĭ mai marĭ séu mai mici de țĕrmii fluviului, poporul era rĕspândit în sate, ocupându-se aprópe exclusiv cu munca câmpului.

Pretutindenĭ locuițele sunt construite cu gust și potrivite cu nevoile unei viețĭ comóde. Funcționarĭ nenumĕrațĭ se ocupă cu reglementarea acestei viețĭ și sunt rĕspunḑĕtorĭ de mersul liniștit al trebilor.

Décă cercăm a compara viéța de p'atuncĭ din acéstă țéră cu viéța de astăḑĭ, nu găsim o mare deosebire, și când privim cu atenție atât inscripțiile cât și picturile de pe cele mai antice monumente, vedem că Egipteanul de acum șése mii de anĭ, ducea cam aceeașĭ viéță ca și noi. Prin orașe casele cu douĕ séu trei etaje nu erau ceva de mirat; ér înăuntru, acela care agonisise o avere, fiă cât de modestă, nu se lipsia de óre-care lux. Sofalele, mesele și scaunele lucrate artistic, precum și o mulțime de alte micĭ obiecte de lux, împodobiau camerile și înfrumsețau priveliștea.

Cei mai sĕracĭ locuiau în case mai modeste și mobilate cu lucrurĭ mai puțin scumpe, în genere însĕ casele erau construite cam în același fel, ceea ce însemnéză că Egiptenii aveau deja un stil al lor aparte.

Clasa agricultorilor era de sigur aceea care domina cu mult pe celelalte; nu e mai puțin adevĕrat însĕ, că comercianții erau fórte numĕroșĭ, prin porturĭ mai cu sémă; ér industriașii mai pretutindenĭ.

Mai întâi minunatele construcțiunĭ, asupra cărora vom reveni mai la urmă, sunt o dovadă, că mecanica era bine cunoscută de acest popor. Estragerea cuprului din muntele Sinai, și transformarea acestui metal în diferite obiecte trebuinciόse vieței ḑilnice, presupune negreșit o cunoscință seriósă a chimiei, cunoscință, ce devine miraculósă, când ne gândim la modul cum ei sciau sĕ îmbalsameze cada-

Ei bine, e pĕcat de a mai sta de vorbă cu un asemenea om deschilibrat şi ale cărui **ostenelĭ** în Sibiiu s'au terminat întocmai ca cântecul *ciocărliei*, care urcându-se repede în aer, cântă, cântă, cântă şi când e sus de tot, atuncĭ face **crrr, crrr, crrr!**

Scandalul se continuă „Tribuna" de Joi publică un proces verbal, ce'i-l trimite d-l Iuliu Coroianu din Cluşiu. Acest proces verbal, e luat în Baia-mare la 5 Septemvre 1896 în afacerea de onóre *Coroianu — Lucaciu* şi este subsemnat de dnii *N. P. Raţiu* preot şi Dr. *Cassiu Maniu*. Aceştia, ca representanţii d-lui Coroianu, s'au presentat la d-l Lucaciu în Şişeştĭ şi au cerut, ca dênsul „sĕ-şĭ retragă în public nedemnele espresiunĭ", ce se cuprind în „Revista Orăştiei" la adresa d-lui Coroianu şi a familiei d-lui Dr. Raţiu. Dr. Lucaciu a rĕspuns: „că în cele scrise de el nu se află nicĭ o ofensă şi denégă a da satisfacţiunea cerută. Coroianu numai atuncĭ póte cere satisfacţiă dela dênsul, *décă-i va da el* (Lucaciu) *absolutoriu*".

Acéstă afacere de onóre trebue sĕ surprindă cu atât mai mult, cu cât bine scim, că Coroianu şi Lucaciu erau până mai erĭ fraţĭ de cruce nedespărţiţĭ în tóte, aşa încât lumea începuse a se deda sĕ nu-şĭ pótă închipui pe unul fără de celalalt. Dér ne oprim aicĭ, şi ḑicem şi noi că faţă cu procesul verbal de mai sus e superfluu orĭ-ce comentar.

CRONICA POLITICA.

— 30 August.

In cestiunea cvotei comisiunile austriacă şi ungară vor ţine probabil la finea lunei Septemvre o şedinţă în Budapesta. In cercurile politice din Budapesta se asigură, că nu esistă aprópe nicĭ o speranţă de înţelegere, şi comisiunea ungară e hotărită sĕ protesteze contra orĭ-cărei ridicărĭ a cvotei ungare. Se ḑice, că din motivul acesta n'a voit sĕ rĕspundă baronul Banffy la interpelările contelui Apponyi şi a lui Kossuth în cestiunea cvotei.

*

După cum se depeşéză din *Bucurescĭ*, Românii din regat fac marĭ pregătirĭ pentru **primirea monarchului austriac.** Regele *Carol* va sosi Lunia viitóre din străinĕtate, şi se ḑice, că imediat după sosire va fixa programul sĕrbărilor, ce se vor arangia în onórea împĕratului Francisc Iosif. Lucrările la castelul Peleş sunt deja finite, de asemenea şi sala gărei e pregătită. In curênd vor fi gata şi porţile triumfale, precum şi întocmirile pentru lumina electrică. Pe platoul dela Cotrocenĭ decurg lucrările sub conducerea unui comitet militar.

*

Până când în Breslau se sărută Ţarul şi împĕratul Wilhelm, din Berlin se depeşéză, că *între Rusia şi Germania* se pregătesce **un rĕsboiŭ vamal.** După cum anunţă adecă *„Nat. Ztg."* Rusia vrea sĕ-şĭ rĕsbune contra Germaniei pentru vĕtămarea unor puncte din convenţia comercială. Se ḑice, că autorităţile germane dela graniţe au luat în timpul din urmă mai multe mĕsurĭ, carĭ păgubesc pe locuitorii ruşĭ, aşa d. e. au oprit din propria-le putere importul porcilor din Rusia.

*

Din Varşovia se anunţă lui *„Kölnische Ztg."*, că viitorul **ministru de esterne rusesc** va fi contele *Kapnist*, ambasadorul rusesc din Viena. Tot aşa anunţă şi ḑiarul *„Temps"* din Paris.

*

Privitor la **turburările din Turcia** se depeşéză din Constantinopol cu datul de 8 c., că ambasadorii au presentat Porţii o *notă colectivă*, în care cer publicarea primirei concesiunilor de către Cretenĭ, alegerea guvernorului general şi încetarea persecuţiilor contra Armenilor. Pórta a şi predat imediat ambasadorilor o notă verbală, în care anunţă alcătuirea unui *tribunal estraordinar*, care va judeca pe Armenii revoluţionarĭ, pe Turcii carĭ au comis cruḑimĭ şi pe agenţii poliţienescĭ, carĭ nu şi-au implinit datorinţa. Cu tóte acestea însĕ se strecóră prin public sciri despre *torturele*, pe carĭ au de suferit Armenii închişĭ prin temniţĭ. Se ḑice, că li-se smulg bărbile şi li-se ard ochii. In Lausanne s'a ţinut în 7 c. un mare meeting, în care s'a luat o hotărire de protestare contra cruḑimilor armene.

Călĕtoria Suveranilor ruşĭ.

Ţarul şi Ţarina plecară Lunĭ séra, din Görlitz, trecură cam pe la mieḑul nopţii prin Berlin, unde nu steteră numai câte-va momente la gara Friedrich, ce era încunjurată de poliţiştĭ, şi apoi trenul de curte apucă drumul direct spre Kiel, unde sosi Marţĭ în 8 c. la 10 óre a. m. La gara din Kiel părechia împĕrătéscă fu întêmpinată de principele prusesc *Heinrich*, de admiralitatea flotei germane şi de corpul oficerilor. După onorurile şi recomandările usitate Ţarul şi Ţarina, însoţiţĭ de principele şi princesa Heinrich, merseră la castel.

Aci avu loc un prânḑ, după care urmă presentarea admiralilor şi a diferiţilor comandanţĭ. Ţarul se întreţinu mai mult timp cu admiralul *Knorr*.

După prânḑ Majestăţile Lor visitară câte-va vapóre de resbel germane, la $6^3/_4$ d. a. principii germanĭ îşĭ luară adio dela Suveranii ruşĭ pe bordul vaporului „Polarstern", şi apoi trecură pe vaporul „Hohenzollern" de unde observară plecarea Ţarului. Când „Polarstern" se puse în mişcare tóte vapórele de resbel deteră salve de salut, ér musica vaporului „Polarstern", pe care se aflau Majestăţile rusescĭ, intonă imnul prusian. Matrosii se salutau cu strigăte de „Urrah!"

Alaltăerĭ la $1^1/_2$ óre d. a. Majestăţile Lor rusescĭ sosiră în Bernstorff, unde fură salutaţĭ de împĕrătésa-vĕduvă *Maria Feodorowna*, apoi de *regele* şi *regina Danemarcei*, de principele moştenitor, princesa de Wales etc. Majestăţile Lor, după-ce li-se făcură onorurile militare, însoţite de principii de faţă, merseră apoi la castelul Bernstorff, aclamaţĭ din tóte părţile de publicul adunat.

*

In legătură cu aceste vom publica şi toastele împĕratului Wilhelm şi a Ţarului ţinute la prânḑul festiv din Breslau.

Toastul împĕratului german din cuvênt în cuvênt este următorul:

„Permiteţĭ Majestăţile Vóstre, ca sĕ Vĕ depun la piciórele cele mai cordiale şi mai intime mulţămite pentru acea visită graţiósă, pe care ne-o faceţĭ astăḑĭ şi pentru acea onóre, de care s'a împărtăşit corpul 6 de armată când a putut defila înaintea Majestăţii Tale. Entusiasmul, care Te-a primit pe Majestatea Ta în Breslau, nu este numai tâlmaciul simţemintelor oraşului sĕu al provinciei Silesia, ci al întregului meu popor, care în persóna Majestăţii Tale salută pe representantul vechilor tradiţiĭ, pe păzitorul păcii. Te salută poporul pe acel pămênt, pe care odinióră străbunul glorios al Majestăţii Tale, — al cărui nume are norocire de a-l purta regimentul de gardă al Majestăţii Tale—a luptat împreună cu moşul meu. Simţĕmintele, pe carĭ le nutrim noi şi întregul nostru popor faţă cu Majestatea Ta, le cuprind în următórea dorinţă: Dumneḑeu sĕ binecuvinte, sĕ apere şi sĕ ţină pe Majestatea Ta pentru binele Europei! Majestăţile Lor împĕratul şi împĕrătésa urrah, urrah, urrah!"

La aceste Ţarul a rĕspuns următórele:

„Mulţămesc Majestăţii Tale, pentru cuvintele cordiale spuse acuma, precum şi pentru primirea, de care m'am împărtăşit în Breslau. Pot asigura pe Majestatea Ta, că şi eu sunt pĕtruns de aceleaşĭ sentimente tradiţionale. Golesc păharul în sănătatea Majestăţii Tale şi a Majestăţii Sale împĕrătesei. Urrah!"

Din toastul, pe care l'a ţinut împĕratul Wilhelm la prânḑul festiv din Görlitz pentru corpul 5 de armată este remarcabil următorul pasagiu, în care despre Ţarul el ḑise următórele:

„El, capul armatei celei mai puternice cu tóte aceste voesce sĕ-şĭ pună trupele sale numai în serviciul culturei, şi pentru apĕrarea păcei, *în deplin înţelegere cu mine*, nisuinţa lui se îndréptă într'acolo ca pe tóte popórele Europei sĕ le ţinem strîns la olaltă pe basa intereselor comune, pentru apĕrarea celor mai sfinte bunurĭ".

*

Intréga presă germană şi străină vorbesce despre toastele împĕratului Wilhelm ţinute cu ocasiunea visitei Ţarului. Multe ḑiare accentuéză, că ele peste tot au fost prea umilitóre pentru Germania şi împĕratul german, cu atât mai mult, că Ţarul a rĕspuns tot-déuna *scurt, rece* şi *franţuzesce.* Alte ḑiare din contră afirmă, că aşteptările legate de visita Suveranilor ruşĭ s'au împlinit în modul cel mai mulţămitor. Ba corespondentul din Berlin al ḑiarului englez *„Daily Telegraph"* susţine, că nu e eschisă posibilitatea unei *alianţă a celor trei împĕraţĭ*, adecă rusesc, austriac şi german.

SCIRILE ḐILEI.

— 30 August.

Procese politice. In 29 Septemvre n. c. se va pertracta la Cluşiu procesul de presă intentat contra d-lui Andreiŭ *Balteş*, ca responsabil pentru redacţia „Tribunei", şi în contra editorului acestui ḑiar.

Din Alba-Iulia 'i-se anunţă „Tribunei" încă două procese politice pentru „agitaţie". Unul e intentat de tribunalul din Alba-Iulia contra următorilor 11 locuitorĭ din Buciumanĭ (Munţii-Apusenĭ) între carĭ 3 femei: Drd. Virgil Todescu (Bucium-Cerbu), Gregoriu Sima, Aurel Danciu, Ioan David şi Georgiu David (Bucium-Şeasa), Nicolae Băişan (Bucium-Isbita), Ioan Naiou (Bucium-Şeasa), Simeon Dandea şi Elena, Sofia şi Teresia David (Bucium-Şeasa). Toţĭ aceştia sunt acusaţĭ, că au comis „agitaţie", făcênd o primire prietinéscă părintelui din Bucium-Şeasa, regretatului Iovu Băbuţ, când s'a întors (27 Iulie 1894) din temniţa dela Clusiu, unde tot din graţia „justiţiei" maghiare a stat închis o lună pentru o aderenţă către autorul Replicei, d-l A. C. Popovici. — Al doilea proces este în urzire contra a vre-o 30 de Românĭ din Ohaba, provocaţĭ şi atacaţĭ de gendermĭ, când cu serbarea „milenară" impusă comunelor, pentru-că n'au voit sĕ facă nicĭ un tămbălău.

—o—

Regele Alexandru al Serbiei, în visita pe care o va face M. Sale Regelui Carol, va fi însoţit de primul ministru Novacovicĭ, care va discuta cu d. Dum. Sturdza cestiunea construirei unui pod peste Dunăre între T.-Severin şi Cladova. E probabil, că împreună cu Regele Alexandru va veni şi mamă-sa Regina Natalia. Din Bucurescĭ Regele Alexandru se va duce prin Predeal, la Triest, Cetinje, Roma şi pe urmă se va întórce prin Viena la Belgrad.

—o—

„Misiune culturală". Erd. Hir." din Cluşiu spune, că în Bonţida s'a deschis în mod festiv şcóla poporală de stat, şi s'a dat din incidentul acesta un mare banchet. Apoi numita fiţuică adoge: „Noua şcólă poporală, înfiinţată pe teritor locuit în cea mai mare parte de Valahĭ, va împlini „misiune culturală". Măcar de ne-ar slăbi compatrioţii noştri cu astfel de „misiunĭ culturale", făcute din banii noştri contra voinţii şi trebuinţelor nóstre.

—o—

vrele, şi cum preparau colorile, care au rĕmas intacte timp de mii de anĭ.

Prin munţii ḑela Sud se găseau mine de aur şi de argint, care se exploatau ḑiua şi nóptea. Egiptenii sciau sĕ fabrice pânză de bumbac fórte fină, precum şi diferite felurĭ de covóre. Se fabricau vase nu numai din lemn sĕu din metale, dér chiar de sticlă. Multe din aceste vase erau aurite.

Munca era împărţită cu rost şi socotélă. Fiă-care se ocupa cu meseria luĭ, avênd grije sĕ tragă din produsul muncii sale cel mai mare profit posibil. Şi astfel viéţa Egipteanului se scurgea regulată şi rodnică ca şi undele Nilului, care i-o formase.

Şi e atât de adevĕrat, că Egipteanul din acele vremurĭ se simţea mulţumit de condiţiunile în care trăia, încât ultima lui dorinţă — suprema lui dorinţă — pentru viéţa de apoi, nu şi-o putea formula altfel decât sĕ o petrecă în aceeaşĭ quietudine, cum o petrecuse şi pe cea de pe pămênt. Mórtea, pentru Egipteanul de acum cincĭ-ḑecĭ de secole, nu era alt-ceva decât o punte de trecere dela o stare de lucrurĭ la alta, stare de lucrurĭ ce nu trebuia sĕ aibă sfîrşit. Prin urmare ceea ce preocupa pe Egiptean nu era mórtea în sine, ci drumul ce trebuia sĕ străbată, spre a trece din acéstă viéţă în cealaltă. El — mortul — lăsa aci una sĕu mai multe fiinţe iubite; dér trebuia sĕ-şĭ urmeze menirea. Dincolo, alte fiinţe iubite — părinţii şi strămoşii — 'l aşteptau. Şi ca sĕ ajungă cu bine în locaş, necunoscut încă de cei ce rĕmâneau, el — mortul — trebuia sĕ fiă bine aprovisionat şi bine îndestulat, după cum fusese cât timp trăise. De aceea, lângă dênsul, se aşeḑa, pentru calea cea lungă, făină, grâu, diverse fructe şi altele, provizii, ce trebuiau sĕ fiă reînoite cât se putea de des şi în timp de anĭ de ḑile, incepênd încă din primul ceas al călĕtoriei.

Apoi Egipteanul nu se mulţămia numai cu acéstă precauţiune. Neînţelegênd viéţa decât sub forma ce cunoscea, el şi-a ḑis, că distrugerea corpului însĕmnă distrugerea vieţei. Şi acésta i-se părea cu neputinţă.

Viéţa şi actele Nilului prea erau veşnice şi vecĭnic aceleaşĭ, ca sĕ-'şĭ închipuiască, că viéţa lui, care se considera ca un produs al Nilului, sĕ pótă fi altfel decum voia Nilul — ḑeul a tóte făcător şi ordonator a tóte — sĕ fiă. De aci grija şi stăruinţa sĕ găsescă mijlocul de a conserva pe vecĭ integritatea corpurilor şi trebue sĕ fi priceput prea bine chimia, deóre-ce sciinţa modernă n'a putut precisa încă elementul, de care se serviau vechii Egiptenĭ, spre a momifica cadavrele şi a le conserva intacte timp de veacurĭ nenumĕrate.

Am vĕḑut mai sus, că o credinţă vechiă, comună la tóte popórele antice, era descendinţa din ḑei. La Egiptenĭ acéstă credinţă s'a identificat în totul şi în tóte cu însă-şĭ viéţa lor, până la cele mai micĭ amĕnunte.

Sufletul omului — credeau ei — nu este alt ceva decât o mică părticică din sufletul lui Dumneḑeu, care se desfăcea din imensul şi nesfîrşitul tot, spre a se îmbrăca în forma omenéscă. Când omul se născea el suferea o transformare, — detaşarea din marele tot — ti o theós; ti tó pan*) — a unei părticele de suflet se îmbrăcarea lui în carne şi óse sub forma omenéscă; — când murea, mica părticică de suflet se întorcea la marele tot, de unde plecase. De altă parte Oziris (zeul, care personifica viéţa), ucis de Sith (Typhon), scobóră în infern şi reînviază sub forma lui Horus. Egipteanul însĕ nu-şĭ închipuia, că numai sufletul lui Oziris călĕtorise prin infern, ci însu-şĭ Oziris, de aceea el credea că nu numai sufletul lui — o părticică din sufletul lui Oziris — va întreprinde aceeaşĭ fatală călĕtorie, ci dimpreună cu corpul, ceea-ce însemna, că după mórte, esista, în credinţa Egipteanului, o altă viéţă, şi ca sĕ pótă străbate cu succes acea lungă călĕtorie, ca sĕ pótă ajunge la capĕt, adică la reînviere, la reîntórcerea de unde plecase — cum făcuse şi Oziris — era de prima necesitate ca corpul sĕ fiă conservat.

(Va urma.)

*) Ce este Dumneḑeu; Ce este totul? — Pindar (fragm.).

O plângere a economilor de oi din Bran. Mai mulțĭ economĭ românĭ din Bran, carĭ se susțin din oierit, s'au presentat adĭ în redacția nóstră pentru a ne descrie situațiunea critică, la care sunt aduşĭ prin faptul, că autoritățile din România încă din 1 Iunie c. au interdis din causă de epidemiă orĭ-ce transport din județele Muscel şi Dîmbovița. In aceste două județe Brănenii noştri pórtă mare economiă de oi, pe carĭ acum nicĭ nu le pot aduce acasă ca sĕ le vêndă, nicĭ nu pot sĕ întrebuințeze măcar lâna lor, care representă un capital de 10—15 mii florenĭ. Ce-i mai mult, lâna, care a fost tunsă pe un timp cam umed, e depusă în magazine, fiind espusă a se putredi şi nimici cu totul. De sine înțeles, că în urma acésta bieții oierĭ românĭ sunt aduşĭ în cea mai mare strîmtóre şi amenințațĭ a fi duşĭ la sapă de lemn, fiindu-le legat întregul capital, din care trăesc şi se susțin. Ei ar dori cel puțin, ca lâna — care *a fost tunsă de pe oi sănetóse, avênd proprietarii lor în privința acésta certificate în tótă regula* — sĕ şi-o pótă aduce acasă, ceea ce credem, că n'ar fi un lucru imposibil, mai ales décă ar fi supusă unui proces de desinfectare. Recomandăm atențiunei binevoitóre a onoratei direcțiunĭ generale a consiliului sanitar din Bucurescĭ acéstă plângere a Brănenilor noştri.

—o—

Institutele militare aveau până acum desavantagiul, că tinerii crescuțĭ în aceste institute nu erau calificațĭ pentru nicĭ o altă carieră, afară de cea militară. Pentru a curma acest desavantagiu, după cum se asigura, Majestatea Sa a dat ordin, ca în viitor scólele reale pentru militarĭ se fiă întru tóte egale cu celelalte scóle reale, şi testimoniile celor dintâiŭ sĕ fiă egale cu testimoniile celor din urmă.

—o—

Avis publicului. D-na Laura Windhopp, învĕțătorésă diplomată, face cunoscut, că, începênd din 1 Octomvre n. c. va da instrucțiă din limba germană, francesă şi italiană, precum şi de pian atât pentru începĕtorĭ cât şi pentru înaintațĭ, după metoda conservatorului din Viena. Date detailate a se afla la casa Stănescu, str. castelului (Burggasse) Nr. 48.

Din Caransebeş.

Suntem rugațĭ a da loc următórelor declarărĭ:

Caransebeş, 7 Septemvre n.

In N-rii 156, 157, 161, 162, 163, 170, 171, 172 şi 173 ai „Tribunei“ din a. c. s'a publicat o seriă de articulĭ subscrişĭ de un anonim „Dela Cerna“. In aceştĭ articulĭ se înferéză şi calumniază activitatea D-lui D. Ilie Curescu şi Patriciu Drăgălina, a celui d'întâiŭ ca preşedinte, a celui din urmă ca membru de comitet al comunității de avere a fostului regiment confiniariu româno-banatic Nr. 13. Față de aceste atacurĭ calumniătóre, subscrişii, ca membri de comitet ai comunității de avere, rugăm sĕ se publice următórele:

Averea comună a comunelor, a familiilor şi altor îndreptățițĭ din fostul regiment confiniar ramâno-banatic, care li-s'a conferit lor, drept rescumpărare a drepturilor lor de servitute, în înțelesul legii din 8 Iunie 1871, inarticulate după desființarea graniței prin art. de lege XXX: 1873, se administréză în înțelesul „statutului despre „organismul şi sfera de activitate a comu„nității de avere, în districtul fostului re„giment confiniar româno-banatic Nr. 13“.

In înțelesul acestui statut comunitatea de avere se administréză prin *representanța* comproprietarilor averii comune a membrilor comunității de avere: prin *comitetul* ales de representanță şi prin funcționarii de avere. Anume comitetul, care represintă comunitatea de avere în afară, constă din 1 preşedinte, 4 membri ordinarĭ şi 4 membri suplențĭ. Acest comitet cu sediul în Caransebeş e deobligat sĕ țină în fiă-care lună cel puțin o şedință, la care au sĕ fiă de față toțĭ membrii séu suplenții lor, şi aceştia au sĕ resolvéscă tóte agendele curente.

Tot în înțelesul acestui statut, drepturile preşedintelui se restrîng: a convoca şi presida la adunări'e generale ale representanței, a presida la şedințele comitetului şi de a griji, ca decisiunile representanței şi ale comitetului sĕ se esecute, căcĭ comitetul întreg este responsabil representanței comunității de avere.

Din cele espuse urméză, că orĭ-cine atacă administrarea comunității de avere, nu atacă pe preşedintele comitetului, ci comitetul întreg, căcĭ în urma organismului nostru preşedintele nu póte face abusurĭ fără de scirea şi consentimentul comitetului întreg. Comitetul nostru a fost ales de către representanța comunității de avere în unanimitate, şi în tóte adunările generale a representanței procederea comitetului în administrarea averei comune a fost declarată de corectă.

Intrebăm noi: cum vine un anonim, — care de bună séma nu este membru al comunității de avere, — sĕ înfiereze administrația nóstră de coruptă şi se atace şi calumnieze pe preşedintele nostru?

Căcĭ de-ar fi membru al comunității de avere, în înțelesul §. 11 din statut, ar avé drept de 2-orĭ pe an sĕ-şĭ facă observările, ce le află de lipsă, față de administrarea averei comune, şi la cas de nu ar fi ales de represantant, avênd adunarea generală datorința sĕ iée în considerațiune eventualele observărĭ ale tuturor membrilor comunității de avere.

De-altmintrelea fiind tóte atacurile şi calumniările în general ținute, ele propriamente nu se refer la administrarea comunității de avere, ci provin tóte din relațiunĭ şi considerațiunĭ personale şi sociale locale. Ca atacurile acestea de natură personală se aibă însĕ un interes mai general, au trebuit sĕ fiă combinate şi aduse în necs cu starea nóstră politică.

Față de astfel de încercărĭ ne ținem de datorință a precisa punctul nostru de mânecare.

Datorința representanței şi a comitetului față de comunitatea de avere nu póte fi alta, decât a administra averea comună în înțelesul legii şi a statutului nostru de organisare. Noi nu vom trece sub nicĭ o condițiune de dragul nimĕnui peste sfera de activitate impusă nouĕ prin lege şi prin statut. Prin urmare declarăm pe toțĭ aceia, carĭ voiesc sĕ împingă representanța comunității de avere şi comitetul nostru, sĕ iese din sfera sa de activitate, de duşmanii comunității de avere, de inimicii comproprietarilor averei comune, carĭ nu țintesc la alta, decât sé pérdă comproprietarii dreptul de-a administra ei singurĭ averea lor comună.

Mai aflăm de lipsă a face şi unele observărĭ mai speciale pentru orientarea membrilor comunității de avere şi a publicului şi anume:

Preşedintele comitetului nu este tot de-odată şi conducĕtorul granițerilor, prin urmare d-l Ilie Curescu nu este si nicĭ nu ambiționéză sĕ fiă conducĕtorul granițerilor. Este neadevĕrată aserțiunea din Nr. 157 al „Tribunei“, că Traian Doda s'ar fi retras din fruntea comunității de avere disgustat fiind de purtarea d-lui Curescu-Dragalina. Causa adevĕrată a retragerii lui este următórea:

Prin statutul disciplinar propus de comitet şi întărit prin Ministrul de interne, nu numai funcționarii comunității de avere, ci şi preşedintele comitetului, cu escepțiunea membrilor de comitet s'au supus puterii disciplinare a vice-comitelui comitatens. In urma acestei dispunerĭ Doda nu mai puté sĕ rĕmână preşedintele comitetului. Postul preşedintelui de comitet nu este numai post de onóre, este un post greu legat de mult lucru şi mare responsabilitate, de-asemenea şi membrii de comitet au de lucru şi pórtă mare responsabilitate.

De aceea în înțelesul art. 20 al statutului nostru de organisare, atât preşedintele, cât şi membrii de comitet se rebonifică pentru serviciile şi fatigiile, ce le prestau; aceste rebonificărĭ se stabilesc de representanța comunității de avere. Doda a putut sĕ abdică de dreptul ce-l avea la recompensa serviciilor prestate comunității de avere, dér a face din acest incident imputarea altuia este un lucru nedemn şi dejositor, cu atât mai vêrtos, căcĭ avem mai mulțĭ funcționarĭ, carĭ trag leafă mai mare decât preşedintele comitetului.

Incheind aceste observărĭ speciale constatăm:

Că tóte atacurile şi calumniările, ce se cuprind în articulii sus citațĭ, încât privesc ele activitatea d-lor Curescu-Dragalina, ca preşedinte resp.: ca membru de comitet a comunității de avere, sunt neadevĕrate; ele provin din isvor necurat, adecă din relațiunĭ personale şi sociale locale.

Tot-de-odată declarăm, că comitetul întreg primesce asupra sa solidar tótă responsabilitatea pentru corecta administriațiă a Comunității de avere.

Mihail Popovicĭ m. p., membru al comitetului Comunității de avere.

Iancu Pirtea m. p., membru în comitetul Comunității de avere.

Iuliu Musta m. p., membru în comitetul Comunității de avere.

Literatură.

O drăgălaşă şi fórte prețiósă colecțiune de episóde, novelete şi povestirĭ istorice a apărut în Tipografia „A. Mureşianu“ din Braşov, întitulată: **„Traista cu poveştĭ a lui P. Brosteanu“.** Format mic şi estetic, în mărime de 138 pag. Prețul 20 cr. Nu putem în de-ajuns recomanda, mai ales pentru bibliotecile nóstre poporale, acéstă colecțiune de scrierĭ istorico-beletrestice, atât de rarĭ în literatura nóstră, carĭ tóte au o tendință eroică națională pe cât de interesantă, pe atât şi de amusantă. Cei ce în timpul din urmă au cetit foiletónele publicate de d-l autor P. Brosteanu în numerii de Duminecă ai diarului nostru, au cunoscut valórea netăgăduită a scrierilor d-sale, atât de mult aprețiate din pártea cetitorilor.

Convocare.

P. St. acționarĭ ai institutului de credit şi păstrare „Rîureana“ se invită la a III-a adunare generală extra-ordinară, care se va ține la 27 Septemvre st. n. 1896 la 2 óre p. m. în localitatea institutului.

Programul adunării:

1. Modificarea §§-lor 38 şi 40 din statute, referitorĭ la împărțirea profitului curat.

2. Pertractarea proiectelor însciințate la presidiu în sensul § lui 22 din statute.

4. Alegerea a 2 membri pentru verificarea procesului verbal al adunării generale.

Domnii acționarĭ, carĭ doresc a participa la adunare, sunt făcuțĭ atențĭ la prescrisele §§-lor 8 şi 9 din statute.

Cap. Mănăstur, la 31 Aug. 1896.

Direcțiunea.

NECROLOG. Subscrişi cu inima înfrântă de durere aduc la cunoscința consângenilor, amicilor şi tuturor cunoscuților, cumcă neuitata lor mamă, sócră, bunică etc. **Panfili Sofia** vĕduva după **Kováts Károly** după un morb greu şi îndelungat împărtăşită fiind cu sântele sacramente şi-a dat nobilul sĕu suflet în mânile Creatorului în 8 Septemvre n. 1896 la 8 óre diminéța în etate de 85 anĭ.

Rĕmăşițele scumpei defuncte se vor transporta dela locuința D-lui Ivan Oros Russu din Vidraseu la Reghinul unguresc şi se vor aşeda spre eternă odihnă, după ritul bisericei gr. cat., în 10 Septemvre n. după amiadĭ la 4 óre în cimiterul din Reghinul ung.— Fiă-i țĕrâna uşóră şi memoria binecuvêntată!

Vidraseu, 8 Sept. 1896.

Ivan Oros Russu subjude reg. în pensiune. George Pop director de finanțe ca ginerĭ. Helena O. Russu născ. Kováts; Tiția Pop născ. Kováts, ca fiice. Silvia Cirlea n. Russu; Virgil Russu oficiant de saline; Victor Russu oficiant la corpul technic; Aurel Russu econom, ca nepótă şi nepoțĭ.

Voci din public*).

Braşov, 28 August v. 1896.

Mult stim. D-le Redactor!

Spre orientarea publicului şi spre liniştirea poporului bisericei nóstre din Braşov — Sf. Nicolae — Te rugăm a publica în prețuita D-tale foiă următórea

Declarațiune:

Dorind a vedé curmate neînțelegerile şi animositățile dela biserica nóstră şi voind a scăpa odată poporul de îndelungata agitație, în care e ținut, subscrişii declarăm în numele partidului nostru, că deşi alegerea de preot sĕvêrşită la biserica Sf. Nicolae în 18 August v. c. s'a făcut sub o rară presiune a unora din organele administrației bisericei nóstre şi deşi acéstă alegere e lipsită de multe formalitățĭ strict prescrise prin legile bisericescĭ, totuşĭ din motivele mai sus amintite am hotărît, a nu recura în contra numitei alegerĭ şi a lăsa tótă causa la aprețiarea forurilor competente superióre.

Ioan Duşoiu, Teodor Nicolau, Irodion Neguț, Iordan I. Munteanu, Mihail Rusu.

SCIRĬ ULTIME.

Berlin, 10 Septemvre. Comitetul de ajutorare armenesc şi-a ținut adunarea în hala de bucate şi cu acésta ocasiune *Hamazan* accentuà. că persecuțiunea Armenilor duréză acum de 20 de anĭ, în care timp, conform celor mai sigure date *au fost măcelărițĭ 88,243 Armenĭ*, până când în acelaşĭ timp au cădut jerfá numai *1240 de Turcĭ.*

Madrid, 10 Septemvre. Diarul *„Heraldo“* anunță, că în mai multe localitățĭ din cercul Bunol din Spania sau semnalat mîşcărĭ revoluționare.

Paris, 10 Septemvre. Adĭ după amédĭ un cyclon teribil a băgat spaimă în toțĭ, orcanul a rĕsturnat multe trăsurĭ şi a dărîmat multe case. Mai multe viețe au cădut victimă.

DIVERSE.

Legenda rîului „Humora“ şi a cetății „Gura-Humora“, din Bucovina. In timpurile fórte vechĭ nu erau în Bucovina morĭ de apă, ci numai morĭ de vênt. Şi morĭ de vênt erau mai în tótă țéra. Şi erau fórte mulțĭ morarĭ românĭ în Bucovina. Eră pe când a domnit în țéra Moldovei Voevodul Ştefan pe care îl numesc cel mare, s'au întêmplat cum că au venit Tătarii şi au avut lupte cu dênsul. Şi s'au bătut în multe localitățĭ şi mulțĭ viteji românĭ au perit în acele lupte. Dér Ştefan s'a arătat vitéz şi în aceste lupte cu Tatarii şi era demn de poporul moldovan, ce-l cârmuia. Tătarii fură bătuțĭ, şi hordele lor s'au întors înapoi în stepele de unde au venit. Déră mulțĭ dintre Tătarĭ, stând cât-va timp în țéra nóstră, nu au mai simțit dorul de-a se întórce înapoi în locurile cele pustii de pe lângă Marea Neagră, ci le-au plăcut mai mult sĕ rĕmâie pentru totdéuna în Moldova şi în Bucovina, deóre-ce aicĭ erau câmpurĭ mănóse. Şi era un Tătar, ce se chema Hu-Mervan. Hu era numele lui şi Mervan însémnă pe limba Tătarilor, meşter. Adecă Hu-Mervan însémnă meşterul Hu. Şi era el meşter în a face morĭ de apă, cum nu s'a mai vĕdut astfel de morĭ nicăirĭ până atuncĭ în tótă Moldova. Hu-Mervan a construit astfel de morĭ de-alungul unui rîu din Bucovina, ce se chema atuncea rîul Dómnei, şi care se vĕrsa în rîul Moldova. Eră de atuncea rîul Dómnei s'a numit de popor rîul Humora, întru amintirea morilor pe care Hu le făcuse acolo. Eră lângă móra, ce era în locul unde Humora se varsă în Moldova, s'a făcut un sat, ce cu timpul a devenit un târguşor şi acum e un orăşel. Acest orăşel se chiamă Gura-Humora. (Cules din gura poporului).

*) Pentru cuprinsul celor publicate sub rubrica acésta Redacțiunea nu ia rĕspunderea.

Proprietar: **Dr. Aurel Mureşianu.**
Redactor responsabil **Gregoriu Maior.**

Cursul la bursa din Viena.

Din 10 Septmvre 1896.

Renta ung. de aur 4%	122.35
Renta de coróne ung. 4%	99.50
Impr. căil. fer. ung. în aur 4½%	123.15
Impr. căil. fer. ung. în argint 4½%	101.20
Oblig. căil. fer. ung. de ost. I. emis.	121.40
Bonurĭ rurale ungare 4%	97.45
Bonurĭ rurale croate-slavone	97.50
Imprum. ung. cu premii	155.50
Losurĭ pentru reg. Tisei și Segedin.	139.50
Renta de hârtie austr.	101.75
Renta de argint austr.	101.80
Renta de aur austr.	123.35
Losurĭ din 1860	145.50
Acții de ale Băncei austro-ungară.	954 —
Acții de-ale Băncei ung. de credit.	412.50
Acții de-ale Băncei austr. de credit.	374.75
Napoleondorĭ	9.53
Mărcĭ imperiale germane	58.62½
London vista	119.55
Paris vista	47.50
Rente de coróne austr. 4%	101.30
Note italiene	44.40

Cursul pietei Brașov.

Din 11 Septemvre 1896.

Banconote rom.	Cump.	9.46	Vênd.	9.49
Argint român.	Cump.	9.43	Vênd.	9.46
Napoleon-d'orĭ	Cump.	9.50	Vênd.	9.53
Galbenĭ	Cump.	5.60	Vênd.	5.65
Ruble rusescĭ	Cump.	126.—	Vênd.	—.—
Mărcĭ germane	Cump.	58.30	Vênd.	—.—
Lire turcescĭ	Cump.	10.60	Vênd.	—.—
Scris. fonc. Albina 5%		100.75	Vênd.	110.75

Avis!

Prenumerațiunile la **Gazeta Transilvaniei** se potŭ face și reînoi ori și când dela 1-ma și 15 a fiă-căreĭ lunĭ.

Domniĭ abonațĭ sĕ binevoiască a arăta în deosebĭ, când voiesc ca espedarea sĕ li-se facă după stilul nou.

Domniĭ, ce se abonéză din nou, sĕ binevoiască a scrie adresa lămurit și sĕ arate și posta ultimă.

Administraț. „Gaz. Trans."

Anunciurĭ

(inserțiunĭ și reclame)

Suntŭ a se adresa subscriseĭ administrațiunĭ. In casul publicăriĭ unuĭ anunciu maĭ mult de odată se face scădĕmênt, care cresce cu cât publicarea se face maĭ de multe-orĭ.

Administr. „Gazeta Trans."